

debelejših, bolj vodoravnih drevesnih vej pred tema škodljivcema navadno veliko več trpé, nego ravno nasprotni drevesni deli na teh mestih. Ako hočemo sadno drevó mahu in lišajev počteno osnažiti in otrebiti, moramo mu deblo, debelejšje veje in druge napadene dele v vejini kroni dobro z apnom pobeliti. Belilo v ta namen napravi se iz vode in ugašenega apna; prerediti ne sme biti, a tudi pregosto ne. Dotični drevesni deli naj se pobelijo še le potem, ko je bilo raz njih mahovje in lišaji s strguljo ali pa ščetjo dobro odpravljeno. Beljitev sadnega drevja izvede se najložeje z navadnim in dobrim zidarskim omelom ali boleznim, s kakoršnim zidovje belimo. Ko je bilo beljenje po deževji raz sadno drevje enkrat odprano in omito, treba je zopet obnoviti (ali iz nova pobeliti), kar se navadno še le po preteku enega leta zgoditi ima. Beljenje sadnega drevja je velike koristi; apno osnaži in očisti drevesni lubad; zadržuje (preprečuje) nov razvoj mahovju in lišajem, ter odvrta tudi škodljive mrčese, da na takih, z apnom pobeljenih mestih sadnega drevja svoje zalege (jajčic) ne polagajo. Da bode pa tako beljenje na sadnem drevju za okó prijetneje, naj se apnu nekoliko pepela ali pa sáj primeša, vsled česar se prebela apnena barva v sivo ali rujavo spremeni. Sosebno pri mlajšem sadnem drevju, ko bilo je mahu in lišajev dobro očiščeno in otrebljeno, služi nam mesto apnenega beljenja tudi prav dobro lug iz vode in pa iz lesnega pepela napravljen.

(Dalje prihodnjič.)

Gospodarske novice.

* *Licenciranje privatnih žebcev* bode letos v Radoljici 19. januarija, v Kranji 20. januarija, v Kamniku 22. januarija in v Ljubljani 24. januarija 1885. V imé sekcije za konjerejo udeležila se bodeta licenciranja gg. Jos. Fr. Seunig, podpredsednik c. kr. kmetijske družbe in Edvard Schlegl, živinozdravnik in učitelj na podkovski šoli c. k. kmetijske šole. V politične okraje, koji niso uže gori imenovani, ne bode šla komisija, posestniki žebcev v teh okrajih, kateri mislijo žebce za pleme rabiti, naj pa to do 6. januarija 1885. leta v Ljubljano naznanijo.

* * *

* *Amerikanske trte v Avstriji.* O tej zadevi pričakovati je, kakor se poroča, v kmetijskem ministerstvu nek preobrat na bolje. Bog daj, da bi res bilo. Snuje se na Dunaji tudi društvo za „ohranjenje vinarstva v Avstriji, kojega osnovatelji so možje iz najvišjih konservativnih aristokratskih krogov in prelati spodnjeavstrijskih samostanov.

* * *

* *Novo vinarsko in sadjarsko šolo* namerava ustanoviti hrvatska vlada v Petrinji. Tudi v Istriji bodo dobili v kratkem novo kmetijsko šolo, ker je neki Istrijan zapustil v to svrhu 60.000 gold. Vesela Istrija, tužna Kranjska!?

* * *

* *Prusko ministerstvo za kmetijstvo in gozdarstvo* ukazalo je napraviti velike nasade ameriškkih trt, iz kojih zamogli bodo dobiti vinorejci ameriškanske trte pravih sort. In pri nas?

Občinske stvari.

Domovinstvo v občini.

Za naše občine na kmetih ga pri sedanjih razmerah ni težjega bremena, kakor so stroški za vsakovrstne domačine, kateri se oskrbujejo izvan doma.

Da se stroški te vrste množijo bolj in bolj, temu je kriva v prvi vrsti sedaj veljavna domovinska postava, katero prestrojiti si uže mnogo let prizadevajo zastopniki naši v postavodajnih zborih.

Mnogokrat pa je kriva naraščanju takih stroškov deloma neizurjenost in deloma slabo znanje postav pri naših občinskih predstojnikih na kmetih. — Gotovo je, da imajo občine največ raznovrstnih oskrbovalnih stroškov plačevati za družine gostačev, katere imajo brez imetja navadno v svojih kočah največ glav v družini. Župani pa ravno pri tacihih gostačih premalo pazijo, ali so v resnici po zdaj veljavni postavi domačini ali ne. Večidel si mislijo, da je uže domačin, ako biva kakovih 10 ali še več let v občini. Pa da temu ni tako, lahko se prepričajo pri naših poslih, ki so po 20—30 in še več let z doma služili v Ljubljani, Trstu, Zagrebu itd., ko so pa onemogli, vrnile so nam jih, morebiti tudi cele njihove družine, da občina skrbi za-nje.

Pa tudi so nam znani slučaji, ko se je občina dolgo časa branila priznati domovinstvo tuje osebe, konečno pa se je dal slabo podučén župan pogovoriti, priznati ji domovinstvo — in uboga občina morala je vsled tega plačevati stotine.

Svarimo vas toraj vse župane po kmetih, lahkoišljeno priznati domovinstvo tujega človeka, ali sprejeti ga za občana. — Novo leto imamo, zimski čas je, ko se ložje dovrši kaj dela doma za občino. Sostavite si zdaj natančen imenik domačinov pa tudi tujcev v občini po skrbnem preiskavanju, in to bode vam in vašim naslednikom županom dobro služilo, ako v oni zapisnik tudi sproti vpisujete vse dotične spremembe, ako ta imenik na priliko, tudi še pregledate z vsakim novim letom.

Kako je vsaki občini najložje in najceneje, preskrbovati domače hiralce in sirote, to mora se ve da, sama najbolje prevdariti.

Ni pa dvomiti, da se na kmetih doma ceneje shaja, kakor pa v tujih, izrekoma v mestni občini. Župani morajo v prvi vrsti pozvedeti po onih osebah, katerim postava naklada skrb za take uboge, kakor starišem, zakonskim družetom itd., potem pa med domačini zmiraj ložje in ceneje spolnuje občina svojo postavno dolžnost, kakor pa povračati vnanje stroške. — Toraj župani, varujte se, bodite pozorni in jemljite one, za katere ima občina skrbeti rajši v domačo občino.

V tej zadevi priporočamo častitim županom, da pazno prebirajo domovinsko postavu z dne 3. decembra 1863. leta, izrekoma drug oddelek §. 5., in slednje, ki določuje, kako se domovinstvo začenja, spreminja in izgublja.

Deželni zbor kranjski.

Iz 14. seje deželnega zbora 18. oktobra.

(Konec.)

Dr. Samec poroča o prošnji občine Brusnice za pomoč zoper cigane.

Gosp. Šuklje kratko opisuje cigansko kugo, ki raste od dne do dne. Konečno se sprejmó sledeči nasveti upravnega odseka k peticiji št. 92:

*